Allah je zaštitnik onih koji vjeruju i On ih izvodi iz tmina na svjetlo,a onima koji ne vjeruju - zaštitnici su taguti oni ih odvode sa svjetla na tmine; oni će biti stanovnici džehennema, oni će u njemu vječno ostati. (Prevod značenja, El-Baqara, 257)
Islamski Magazin za sestre
Muslimah
Izdvajamo:
◊ Korisni sažetak pitanja tewhida
◊ KADA SAM PRVI PUT UGLEDALA KABU
◊ Prioriteti da'we
◊ Voljena sestro, ti nisi sama
◊ Kćeri u islamu I dio
Broj 1, oktobar 2010/zul kade 1431

UVOD

Sva hvala i zahvala pripadaju samo Allahu Gospodaru svih svjetova. Neka je salavat i selam na Njegovog Poslanika, Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, njegovu časnu porodicu i njegove vjerne ashabe.

Pred vama se nalazi prvi broj magazina "Muslimah" koji je pokrenut kao dopuna na već postojeći da'wetski materijal naših stranica. "Muslimah" je elektronski magazin specijalno za ženu muslimanku koji bi inšaAllahu te ala izlazio tromjesečno sa ekstra Ramazanskim brojem. U našim izdanjima moći ćete između ostalog inšaAllah čitati tekstove iz aqide, Kur'ana, hadisa, odgoja djece, tekstove vezane za ženu muslimanku kao i razne tekstove prevedene sa stranih jezika.

Magazin "Muslimah" uređuju isključivo sestre.

Ovim putem pozivamo sve muwehhide da nam pomognu i pridruži nam se u radu ovog magazina i to putem ideja, savjeta, tekstova, prevoda, čitanja, printanja i djeljenja magazina.

Za sva pitanja obratiti se na email adresu: **magazinmuslimah@hotmail.com**

Sadržaj

Redakcija

Ummu Talha

Ummu Amatullah

Za ovaj broj pišu:

Ummu Sejfullah
Ummu Mudžahid

Ummu Adem
Ummu Muhammed

Sestra Aiša
Ummu Zejd
Ummu Sara
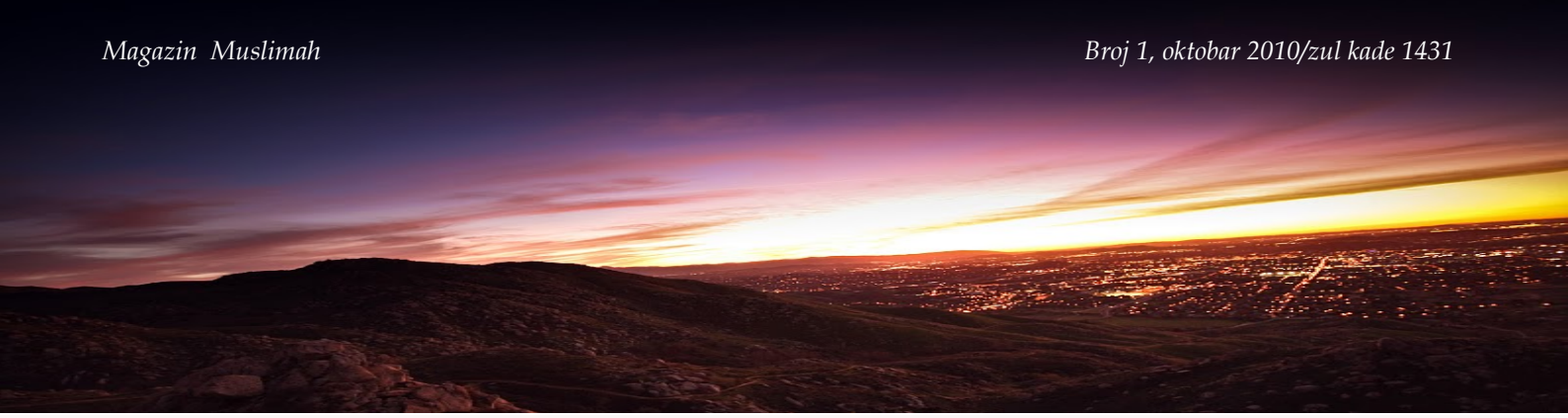
Aqida

Korisni sažetak najbitnijih pitanja tewhida

• Širk se uzdigao na Zemlji, s kraja do na kraj, prije da'we šejha Muhammed ibn AbdulVehhaba, rahimehullah.

• Od najvećih uzroka povratka širka je to što su ljudi koristili samo puke riječi, ne zaustavljajući se kod njihovih značenja, na kojima se grade propisi i koje je postavio Mudri Zakonodavac.

• Islam je predanost Allahu sa tewhidom, poslušnost Njemu kroz pokornost i odricanje od širka i njegovih pristalica.

• Pukim izgovaranjem riječi šehadeta, bez znanja o njegovom značenju niti djelovanja po onome što nalaže, mukelef (obveznik) time ne biva muslimanom, po konsenzusu.

• Potvrđivanje tewhidu rububijeta ne čini čovjeka muslimanom sve dok se ne bude pridržavao tewhidul uluhijeta, kojim se musliman razlikuje od mušrika.

• Neće biti vjera Islam ispravna osim odricanjem od taguta koji se obožavaju mimo Allaha, kao i njihovog proglašavanja nevjernicima.

• El-Illah (Bog) je obožavani, što je poznato značenje konsenzusom među učenjacima.

• Ibadet je skupni naziv za sve ono što Allah voli, od djela i riječi, tajnih i javnih.

• Ibadet je tewhid, jer je neslaganje između poslanika, alejhimusselam i njihovih naroda upravo bilo radi toga.

• Ibadet se neće zvati ibadetom osim sa tewhidom, i on se neće postići osim kufrom u taguta. Ako se sa ibadetom pomiješa širk poništava ga, jer je ostavljanje širka uslov za ispravnost ibadeta.

• Od odlika uluhijeta je opće savršenstvo u svakom pogledu u kojem nema nikakvog nedostatka na bilo koji način, a to nalaže da se ibadet usmjerava samo Allahu bez ikoga drugog.

• Usmjeravanje ibadeta samo Allahu je nešto što je potvrđeno razumom, Šerijatom i prirodom. Širk je nešto čija je odbojnost odbačena u svačijem razumu i prirodi i nemoguće je da sa njim dođe bilo koji od Šerijata.

• Osnove tewhida štite od širka i idolatrije, oko toga su se složile sve objave, na tome su se podudarila vjerovjesništva. Zbog toga niko nema pravo osim puko slijeđenja bez novotarija i idžtihada.

• Onaj ko obožava nekoga mimo Allaha je mušrik makar izgovarao 'la ilahe illAllah,' jer on izgovara nešto po čemu ne djeluje niti je ubijeđen u ono na šta ukazuje, niti je izvršio ono što nalaže, tj. tewhid i iskrenost.

• Istinoljubivost i iskrenost su nužno jedno sa drugim, ako ne postoji jednog neće postojati ni drugog. Onaj ko nije iskren on je mušrik, a onaj ko nije istinoljubiv je munafik.

Iz knjige "Vjerovanja imama tewhida"

Aqida

Prva naredba – upozoravanje na širk

Priča o spuštanju Objave; u njoj se vidi da je prvi ajet s kojim ga je Allah učinio Poslanikom: "**O ti pokriveni, ustani i opominji**" ...pa sve do riječi: "**i radi Gospodara svoga trpi**" (Prevod značenja, El-Mudethir, 1 i 7)

Uvidjećeš da su oni (mušrici) činili različite grijehe, znajući da su oni velika nepravda (dhulm) i prekoračenje granica (nasilje), kao na primjer blud (zina).
Isto tako, saznaćeš da su činili mnoge 'ibadete, kojima su se približavali Allahu, kao što je hadždž i 'umra, sadaka, dobročinstvo siromasima i slično tome.
A širk je kod njih bio najuzvišeniji ''ibadet'', on je kod njih bio nešto najcjenjenije čime su se Allahu približavali. Kao što je Allah spomenuo da su tvrdili:
"**Mi ih ne obožavamo** (ni zbog čega drugog) **osim da nas Allahu što više približe**." (Prevod značenja, Ez-Zumer, 3)
...i da su tvrdili:
"**Ovo su naši zagovornici kod Allaha**" (Prevod značenja, Junus, 18)
I Allah kaže:
"**Jer oni, mjesto Allaha, šejtane za zaštitnike uzimaju i misle da dobro rade**." (Prevod značenja, El-'Araf, 30)

Pa je prvo što je Allah naredio Svome Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, jeste da upozorava na širk, prije nego li mu je naredio da upozorava na blud, krađu i ostale grijehe.
I uvidjećeš da su se neki od njih čvrsto vezali za kipove (obožavajući ih), neki za meleke, a neki za Allahove dobre robove od potomaka Ademovih, govoreći: Ništa drugo od njih ne želimo, osim da se za nas zauzimaju (šefa'at čine).
Uprkos tome, počeo je sa upozoravanjem na širk i odvaraćanjem od njega, u prvom ajetu kojim je Allah Muhameda, sallallahu alejhi ve sellem, učinio Poslanikom.
Pa blago tebi ako shvatiš ovu mes'elu (da je prvo šta se naređuje – tewhid i da je prvo od čega se odvraća – širk).

Naročito kada budeš spoznao da ne postoji mes'ela posle ove važnija od pet dnevnih namaza.
A namaz se propisao u Noćnom Putovanju (lejletul-isra') tek deset godina nakon poslanstva, posle izolacije u tjesnac (suab, u djelu „Rahikul Mahtum" se navodi je to bio posjed Ebu Taliba) i smrti Ebu Taliba, a dvije godine nakon hidžre u Abesiniju.

Kada budeš shvatio da su muslimani naišli na tolika iskušenja i na žestoko neprijateljstvo (mušrika), sve zbog ove mes'ele a prije nije nego što je namaz postao farz – nadam se da si spoznao (naučio) ovu mes'elu (tewhida i širka).

Šejh Muhammed ibn Abdulvehhab "Šest detalja iz Poslanikovog života"

~ Selidba srca ~

Da iseliš svoje srce iz ovozemaljskog doma i da ga nastaniš u ahiretskim divanima, zatim se usmjeriš ka Njemu i u potpunosti se posvetiš dubokom razmišljanju i proučavanju Kur'anskih ajeta i njihovom značenju i povodima njihove objave, tako da iz svakog ajeta uzmeš udio i svoje sudjelovanje. Sve ovo treba pružiti srcu, što je i njegov lijek.
Dakle, ovo su lahki i skraćeni putevi koji vode ka Najuzvišenijem, Allahu tebereke ve te'ala; sigurni putevi na kojima putnik zasigurno neće osjetiti strah, glad, žeđ, niti bilo kakvu neprijatnost.
Na njima se neće susresti sa nekom od bolesti na koje se može naići na nekim drugim putevima. Na njima su čuvari koje je Allah, subhanehu ve te ala, postavio da štite i čuvaju (putnike, pobožne) i da ih brane.
I niko, doista, neće moći spoznati dužinu tih puteva osim onog koji je spoznao ljudske puteve, njihove zablude, nesreće i presretače na njima.
(Ibn Kajjim, "Medaridžu-s-Salikin," 2/29)
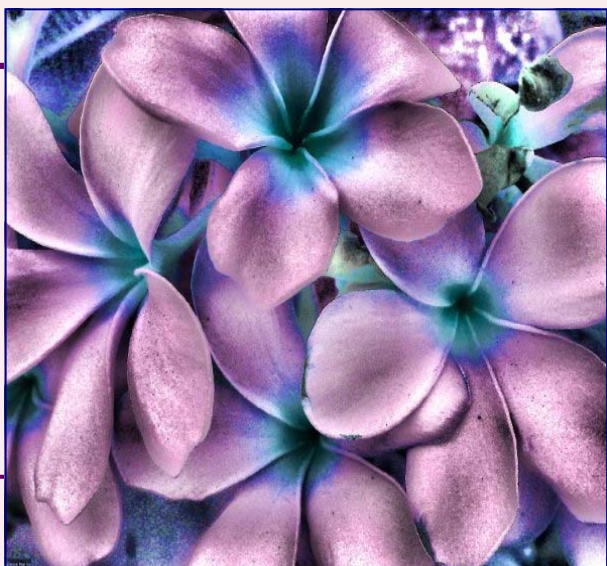
~Čuvajte se mnoštvo smijeha jer to umrtvljuje srce ~

Prenosi se od Ebu Hurejre, radijallahu anhu, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "*Čuvajte se mnoštvo smijeha, jer to umrtvljuje srce.*" (Tirmizi i Ahmed u "Musnedu")

Za ovo nam je najbolja potvrda vlastito iskustvo. Da li smo ikada pretjerali u smijanju, a da nismo poslije toga osjetili mrtvilo i tegobu u izvršavanju ibadeta i onoga što nam je Allah naredio?

Prenosi se da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "*Teško onome koji laže* (izmišlja) *da bi time nasmijao ljude. Teško njemu. Teško njemu.*"

(Ebu Davud, Tirmizi, Nesai sa vjerodostojnim lancem predaje)

Aqida

~ Odricanje od velikog širka ~

Kaže uvaženi šejh ʻAbdurrahman ibn Hassan, rahimehullah: "Postoji konsenzus među ʻulemom prijašnjih i potonjih generacija, počevši od ashaba, tabiʻina, imama i svih učenjaka ehlis-sunneta, da čovjek ne biva muslimanom osim napuštanjem velikog širka i odricanjem od njega i od onoga ko ga radi, mržnjom prema njima, neprijateljstvom prema njima shodno mogućnosti i ihlasom svih djela samo Allahu (tj. čistim usmjeravanjem djela samo) Allahu."
("Ed-Durerus-Senijje," 8/388 i "Fetwe ʻuleme Nedžda," 1/435)

"Učenjaci od prvih (selefa) i kasnijih generacija (halefa), među ashabima, tabiinima, imamima i svim pripadnicima ehli-sunneta su se složili da čovjek neće biti musliman osim ako se ostavi velikog širka, odrekne se istog i onoga ko ga počini. Da ih mrzi, ispolji svoje neprijateljstvo prema njima shodno svojoj mogućnosti i sposobnostima, uz iskrenost prema Allahu u svim djelima, onako kako je došlo u Muazovom hadisu u oba Sahiha: ʻAllahovo pravo nad robovima je da Ga obožavaju i da Mu ni u čemu širk ne čine.ʼ"
("Ed-Durerus-Senijje," 10/53)

Razmisli :

Strah od Allaha Uzvišenog udaljava te od griješenja prema Njemu,

Nada u Njegovu milost podstiče te na pokornost prema Njemu, a ljubav prema Njemu vodi te Njemu.

Ko se svojim srcem približi Allahu, subhanehu ve te ala ., iz njega se udalji sve drugo mimo Allaha, subhanehu ve te ala .

Ko bude tražio Allahovo, subhanehu ve te ala , zadovoljstvo, Allah subhanehu ve te ala, učinit će ga zadovoljnim.

Čije srce bude razmišljalo o Allahu, subhanehu ve te ala, On će sačuvati njegove ostale organe."

Nemoguće je da srce koje je osjetilo slast 'jekina" (čvrstog ubjeđenja) bude naklono prema nekom drugom mimo Allaha Uzvišenog.

Nemoguće je da u srce uđe svjetlo, dok u tom srcu bude nešto čime Allah, subhanehu ve te ala, nije zadovoljan.

Ibn Qajjim

Kada sam prvi put ugledala Ka'bu

Kako vrijeme prolazi sve više i više raste želja za ponovnim susretom sa Ka'bom. Prošlo je nešto više od dvije godine od mog prvog susreta sa njom.U Mekku smo stigli oko pola tri ujutru. S obzirom da smo cijeli dan i cijelu noć bili na nogama, od silne želje za Ka'bom umor nismo ni osjećali.
Nabrzinu smo ostavili stvari i krenuli da obavimo Umru.

Svaki korak je bio poput lebdenja. Idući kroz nadkriveni dio oko Ka'be očekivala sam je svaki trenutak. I konačno….Tu je stajala.

Ja Rabb kad sam je ugledala noge su mi pokleknule. Suze su mi se same slijevale, jedna za drugom, nisam se ni trudila da ih zaustavim. U ovom momentu sam osjećala kao da je sav svijet stao i samo se ovaj trenutak brojao, samo ovaj trenutak bio važan.

Gledala sam i nisam mogla vjerovati da stojim tu ispred Ka'be, za kojom žudim, da dođem i molim Gospodara za oprost i milost.Na mjestu gdje je Ibrahim alejhisselam ostavio po naredbi od Allaha, subhanehu ve te ala, Hadžeru, radijallahu anha i Ismaila alejhisselam. Na mjestu gdje su hodali Poslanik sallallahu alejhi ve sellem, kao i mnogi ashabi i ashabijke.

Nisam mogla vjerovati da stojim tu, da hodam tu gdje je naš Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, sa svojim ashabima stajao, hodao, možda baš na ovom mjestu gdje ja sada stojim i gledam je.

Zahvaljivala sam se Rabbu riječima: Gospodaru Veličanstveni hvala ti kad si mi omogucio da budem na ovom svetom mjestu.

Stajala sam tako neko vrijeme i uživala u pogledu. Sve sam upijala, svaki šum, svaki svoj uzdisaj, pokret, treptaj oka, suzu, osmijeh...

SubahanAllah kako sam se osjećala sićušnom poput praške.

Od ovog mog prvog susreta sa Svetom kućom moje srce neprestano čezne za ponovnim susretom.

Pripremila Ummu Adem

Odgoj djece

Djeca su ogledalo svojih roditelja

Uzvišeni Allah kaže u prevodu značenja: "**Onima koji su vjerovali i za kojima su se njihova djeca u vjerovanju povela priključićemo djecu njihovu,a djela njihova nećemo nimalo umanjiti - svaki čovjek je odgovoran za ono što sam čini.**"(At-Tur, 21)

Islam je vjera svih poslanika, kao i posljednjeg Poslanika Muhameda, sallallahu alejhi ve sellem, koji je dostavio uputu čovječanstvu kako da se dostignu najbolji rezultati bilo u svakodnevnom životu, odnosu prema odraslima, djeci a pritom razmišljajući i podsjećajući nas na ahiret i šta nas čeka poslije smrti.
Nema sumnje da je odgoj djece ili odgoj novih generacija jedna velika odgovornost i teret koji zajednički trebaju nositi oba roditelja, oba odgajatelja.
Uzvišeni Allah kaže u prevodu značenja sure Et-Tehrim, šesti ajet: "**O vi koji vjerujete, sebe i porodice svoje čuvajte vatre čije će gorivo ljudi i kamene biti, i o kojoj će se meleki strogi i snažni brinuti**..."

Ona djeca koju njihovi roditelji od rodjenja odgajaju u duhu Kur'ana i Sunneta Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, imaju jake osnove da izrastu u dobre, iskrene vjernike i dostojne nosioce ovog ummeta. Prenosi Ebu Hurejre radijallahu anhu, da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "***Svako dijete se rodi u prirodnoj vjeri (u Allaha) pa ga njegovi roditelji učine židovom,vatropoklonikom ili kršćaninom.***" (Hadis je zabilježio Buhari). Svaki musliman i muslimanka moraju biti svjesni zadatka roditeljstva koji im je povjeren na dunjaluku i da sa ozbiljnošću priđu tome, prateći principe islamskog odgoja.
Ibn Omer, radijallahu anhu, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:
"***Svi ste pastiri, i svaki će pastir biti odgovoran za svoje stado. Vladar je pastir, čovjek je pastir svojoj porodici, žena je pastirica u kući svoga muža i njegove djece. Svi ste,dakle vi pastiri i svi ste odgovorni za svoje stado.***" (Muttefekun alejhi)

Dakle, skoro najveću ulogu u odgoju djece i budućih naraštaja igra majka. Kao što kažemo, muslimanka je pola društva, a u svome krilu odgaja drugu polovinu. Iz ovoga zaključujemo da je upravo muslimanka temelj čitavog društva.

Allah, dželle šanuhu, je ovom veličanstvenom ulogom počastio ženu i ona treba da joj priđe sa iskrenošću i saburom, da bi Allah primio plodove njenog truda i uputio djecu na pravi put.

Rekao je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem: "***Allahu će svako odgovarati za ono što mu je povjereno na čuvanje, bilo da ga je sačuvao ili izgubio.***" Da bi uspjeli izvršiti ovaj povjeren emanet, oba roditelja moraju biti validan primjer u čvrstom ibadetu, robovanju Allahu subhanehu ve teala, bogobojaznosti, kao i primjer međusobnog razumijevanja, poštovanja i ljubavi koja se temelji na tewhidu. Tako dijete koje raste na stabilnim temeljima u kojima nema odstupanja od islamskih principa, uči se od malih nogu islamu kao jedinom putokazu u svome životu. Stoga se moramo potruditi steći znanje o ispravnom islamskom vjerovanju a pri tom ne zapostaviti ni druge oblasti fikh, hadis, Ku'ran jer nam je to neophodno da odgajajući sebe, budemo što više sposobni odgojiti i male muvehide uz Allahovu pomoć i milost.
Opisujući svoje blagodati prema svojim robovima, Uzvišeni kaže: "**I one koji govore: Gospodaru naš, podari nam u ženama našim i djeci našoj radost i učini da se čestiti na nas ugledaju**". (El-Furkan,74)

Pripremila Ummu Muhammed

Muslimanka

Ustrajnost u tajnosti i na javi

"Prenosi se od Abdullaha bin Zijada bin Eslema, a on od svoga oca, a on od svoga djeda da je rekao: "Bio sam s Omerom bin el – Hattabom kada je usred noći obilazio grad, te se umorio i nasloni na zid. Utom je neka žena rekla svojoj kćeri: 'Kćeri moja, ustani do tog mlijeka pa ga pomiješaj s vodom.' Na to je (djevojka) rekla: 'Majčice, zar ne znaš kakvu je odluku danas donio emirul – mu'minin (vladar pravovjernih)?'
'A kakvu je to odluku donio, kćeri?' – zapitala je.

Odgovorila joj je: 'Naredio je da se obznani da se ne smije miješati mlijeko s vodom.' Na to joj je majka rekla: 'Kćeri moja, ustani do mlijeka i pomiješaj ga s vodom. Ti si u situaciji u kojoj te ne može vidjeti Omer.' Na to je djevojka odgovorila majci: 'Neću mu se pokoravati kada me vidi, a biti mu nepokorna kada sam sama.'
Omer je to čuo, pa je rekao: 'O Esleme, priđi im pa vidi ko to govori i kome govori i da li imaju muškarca staratelja?'"

Pričao je Eslem: "Te sam otišao do njih, kad to bi neudata djevojka i njena majka koje nisu imale staratelja muškarca. Došao sam kod Omera i obavijestio ga o tome, pa je sakupio i pozvao svoje sinove. Rekao im je: "Da li nekom od vas treba žena, da ga oženim? Da vaš otac ima potrebe za ženama niko ga od vas ne bi pretekao da se oženi ovom djevojkom.' Na to je rekao Abdullah: 'Ja imam ženu.' I Abdurrahman je rekao: 'Ja imam ženu.' A Asim je rekao: 'Ja nemam ženu, pa oženi me.' Nakon toga poslao je po djevojku i udao je za Asima, te ja ona Asimu rodila kćerku, a ta kćerka je rodila Omera bin Abdul-Aziza."

Odista je to budnost osjećaja koje je islam učvrstio u duši ove djevojke muslimanke, koja je bogobojazna i ustrajna u tajnosti i na javi, u svojoj samoći i među ljudima, a njen dokaz za to jeste da je Allah subhanehu ve te ala, stalno s njome, da On čuje i vidi. Ovo je istinski iman i ovo je njegov duševni plod, koji je njegovu vlasnicu uzdigao do stupnja ihsana – dobročinstva, a a njena brza nagrada od Allaha subhanehu ve te ala bila je u tome da ju je počastio sretnim i blagoslovljenim brakom, iz čijeg potomstva je peti Hulefaur – rašidin Omer bin Abdul-Aziz, radijallahu anhu.

Ibn Kajjim El-Dževzi, rahimehullahu te ala, iz djela "Sifetus – safveti vel – e'ajan," u svojoj knjizi "Ahkamun – Nisa," stranica 441 i 442 .

Primjeri koji otkriva suštinu dunjaluka

I dio

Prvi primjer:

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je ovaj svijet usporedio s hladom drveta, a ljude s putnikom koji je u toplom danu stao da se odmori. Zatim je nastavio put i napustio drvo. Pogledajmo kako je lijepo ovaj primjer, i kako vjerno oslikava realnost. Ovaj je svijet privlačan kao to drvo, a prolazan i kratkotrajan kao sjenka. Čovjek putuje svome Gospodaru. Putnik koji je u toplom danu ugledao hlad sigurno neće u njemu sagraditi kuću, već će tu provesti onoliko koliko mu je potrebno. Ako ostane više nego što treba, odvojit će se od saputnika.

Drugi primjer:

Uspoređivanje sa stavljanjem prstiju u more. Ono što ostane na ruci u odnosu na more jeste kao dunjaluk u odnosu na ahiret. Ovo je također prelijep primjer, jer je dunjaluk kratkotrajan i privremen. Čak i da je mnogo dužeg vijeka, ipak je ahiret vječan i beskrajan. Ograničeno se ne može porediti s neograničenim. Štaviše, kada bismo zamislili da su nebo i Zemlja puni zrna gorušice, a da ptica svakih hiljadu godina odnosi po jedno zrno, na kraju bi gorušice nestalo. Isto tako, kada bi jednom moru pridružili još sedam, a da je sve drveće ovog svijeta pretvoreno u olovke kojima se piše Allahov govor, mora i olovke bi presušile, a Allahove se riječi ne bi ispisale. To je zato što su one vječne i beskrajne, a mora i olovke su ograničene.

Treći primjer:

Ovaj je svijet poput mora koje moreplovci moraju proći kako bi došli do obale na kojoj se nalaze njihove kuće i boravišta. Ono se može preploviti samo u pouzdanoj lađi. Allah, subhanehu ve te ala je poslao poslanike kako bi ljude naučili da prave lađu, upotrebljavaju je i njome upravljaju. Ta je lađa pokornost Allahu, pokornost Njegovim poslanicima, robovanje Njemu, Jedinom, činjenje dobra jedino radi Njega, pripremanje za ahiret i nastojanje da se zaradi za njega. Pametni su se ljudi ukrcali na tu lađu znajući da se more ne može preći ni pješačenjem ni plivanjem.Glupacima je teško pala izrada lađe, upravljanje i plovidba. Rekli su: mi ćemo ući u more. Kada ne budemo mogli hodati, plivat ćemo.

Ovakva je većina stanovnika dunjaluka. Oni su ušli u more i, kada nisu mogli više hodati, počeli su da plivaju sve dok se nisu utopili. A putnici s lađe spasili su se, kao što se spasio Nuhov, alejhi sellam, narod, a svi ostali su se utopili. Razmislimo o ovom primjeru i usporedimo ga sa stanjem ljudi na ovom svijetu. Vidjet ćemo da on vjerno oslikava realnost. Ovaj primjer važi za dunjaluk i ahiret, odredbu i upravljanje. Odredba je more, a upravljanje je lađa koja jedini spas za ljude.

Ibn Kajjim el-Dževzijje

Kur´an

Pomaganje djetetu da bude " čuvar " Allahove Knjige

Ibn-'Abbas, da Allah bude zadovoljan sa njim, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, rekao: "***Ona*** (čovjek) ***u čijoj nutrini nema Kur'ana je poput srušenog i napuštenog zdanja***." (Et-Tirmizi)

Poznato je da je um djeteta bistriji zato što ona nisu opterećena problemima i obavezama, zato sve što nauče u djetinjstvu ostaje duže urezano u pamćenje.
Arapska izreka lijepo kaže: "Učenje u mladosti je poput klesanja u kamenu, a učenje u starosti poput pisanja po vodi." S toga treba nastojati što više iskoristiti čistoću i bistrinu dječijeg uma za učenje Allahove Knjige, Kur'ana. To potkrjepljuju i riječi Poslanika, sallallahu 'alejhi we sellem, :
"***Ko nauči Kur'an prije punoljetstva*** (prije prve polucije u snu), ***data mu je mudrost u mladosti***."(Bejheki)
Dijete dok je malo sa svega tri, četri ili pak pet godina ne zna harfove kako onda da nauči Kur'an napamet? Lahko, slušajući učenje Kur'ana!

Slušajući sure, dijete uči i upija svaki ajet i svaki harf i stiče naviku da sluša učenje Kur'ana. Naša upornost i strpljenje moraju biti beskrajni jer od toga zavisi cjelokupni uspjeh ili neuspjeh. Učaču Kur'ana povećava se memorija i dijete počne umjesto jednu dnevno, učiti dvije pa i više sura na dan.
Prvi i najvažniji način za kvalitetno i uzorno učenje i pomaganje djetetu da bude " čuvar " Allahove Knjige, jeste da djetetu budemo uzor! Druženje s Kur'anom, odnosno, njegovo permanentno učenje, jeste najbolji primjer djeci kako da i oni rade isto. Dok od djeteta zahtjevamo da uči sure i sami ćemo ponavljati i učiti s njim. Tako će on vidjeti da i mama njegova voli učiti pa će i on sam početi učiti i ponavljati za njom.

Djeca dok se igraju slušaju i zapažaju stvari oko sebe i ako nama ne izgleda tako. Tada možemo iskoristiti situaciju i pustiti mu sure na radiju, kompjuteru, dvd-u... Bilo bi dobro nabaviti učača koji sporo uči i ponavlja po nekoliko puta jedan ajet ili, po mogućnosti, dijete koje uči Kur'an kako bi tvoje dijete vidjelo da ima još neko dijete koje uči Kur’an. Na primjer, dok se dijete igra sa svojom omiljenom igračkom mi mu pustimo suru Al-Qijame. On će je slušati i ako će šutjeti, upijat će njene ajete. Dok šuti u sebi pokušava izgovoriti ajete prateći učača, mi ćemo mu dobaciti opasku tipa - hajde da vidimo ko će prije naučiti suru, ti ili ja? Bit ćemo popustljivi. Dozvolit ćemo mu da nas pobijedi! Dijete će se veseliti i biti zadovoljno. Pohvale i čestitke na pobjedi, s naše strane, ne smiju izostati, a ako i bude kakva nagrada poput palačinki ili neke omiljene dječije poslastice ili slatkiša, biće pun pogodak.

Sa djetetom treba biti ozbiljan kao s odraslim, ako obećamo moramo biti dosljedni jer ako pronevjerimo obećanje dijete nam više neće vjerovati. Na obavezu ispunjenja obećanja obavezuje nas Allah i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zato budimo dosljedni!!!!!!! Za to vrijeme dok čeka nagradu i trudi se da je dobije, dijete se raduje i ulaže maksimalan trud da što bolje, brže i kvalitetnije nauči zadato. Uz to se osjeća i važnim jer svojim trudom može doprinjeti svojoj sreći i zaraditi ono što želi.

Time će se osjećat sposobnim da sebi obezbjedi željeno i to će mu stvoriti naviku da se trudi, jer se trud uvijek isplati!
Nekada moramo biti i male neznalice. Naime, spustit ćemo se na nivo djeteta i početi i sami učiti Kur'an. Pustit ćemo dijete da nam zada neku suru ili stranicu koju ono zna a mi ne znamo. Zatim ćemo marljivo učiti i ponavljati za učačem a dijete će posmatrati da li se mi trudimo kao što se on mora trudit. Kada najzad naučimo lekciju, odahnut ćemo malo. Nakon toga zamolit ćemo našeg malog učitelja da nas presliša i ocjeni da li smo dobro naučili ono što nam je zadao. Naš mališan će biti sav važan! Osjećat će se korisno i odgovorno pa će se maksimalno posvjetiti zadatku učitelja.Zablistat će od sreće što i on može biti učitelj.

Ovo su neki od načina kako da pomognemo i sebi i djetetu da budemo bolji u učenju Allahove Knjige. Dok uči, dijete će imati više naše pažnje nego braća ili sestre mu, što će njemu biti jako važno i značajno! Sigurno da postoji još mnoštvo načina kako i na koji način podstaći dijete da bude dosljedno i marljivo u učenju, ali se to razlikuje od djeteta do djeteta, a svaki roditelj poznaje svoje dijete pa će uključiti svoju maštu i sposobnost i potruditi se da pomogne svom dragulju da zasija punim sjajem. Temelji uspjeha u učenju Kur'ana, zapamtimo, jesu: sabur, upornost, marljivost i ustrajnost!!!

Pripremila Ummu Sejfullah

Allahove počasti Džennetlijama

Uzvišeni će učačima Kur'ana u Džennetu priredìti posebna iznenađenja i počasti. Doživjet će tu čast da će im njihov Stvoritelj učiti Kur'an. Tirmizi i Hakim bilježe predaju od Burejde, radijallahu anhu, da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Zaista će Džennetlije, svakoga dana, ulaziti Svemogućem, dva puta, pa će im On učiti Kur'an. Svaki od njih sjedat će na mjesto koje je za njega pripremljeno, od zlata, srebra, bisera i dragog kamenja. To će za njih bit radost kakvu nikada prije nisu doživjeli, niti su ikada išta ljepše i veličanstvenije čuli od toga. Zatim će se vratiti uživajući u toj radosti i iščekujući tu blagodat ponovo."

Muslimanka

Inoća je moja sestra u islamu

Buharija bilježi hadis od Aiše, radijallahu anha, koja kaže: “Nisam bila ljubomorna ni na jednu Vjerovjesnikovu, sallallahu alejhi ve sellem, suprugu kao na Hatidžu iako je nisam vidjela. Međutim, Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, ju je često spominjao. Kada bi zaklao ovcu, isjekao bi je na dijelove a potom poslao Hatidžinim prijateljicama.“

Drage i poštovane sestre u islamu , šta u vama izaziva riječ “ Inoća „? Da li ste od onih žena koje na samu pomisao o drugoj ženi svoga muža, dobiju životnu krizu, ili ste od onih vjernica koje zahvaljivaju Allahu na svakom iskušenju?

Zašto za nas postaje problem druga žena, i ako znamo da je to mudrost od Allaha, propis koji je blagodat i hajr za vjernike.....možda ljubomora? Da, ljubomora koju su osjećale i najbolje generacije, majke vjernika, Allah bio zadovoljan s njima.

Ljubomora je ponekad i pohvalna ali u normalnim granicama .....

U svojoj hutbi prilikom pomračenja sunca Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: „***O ummete Muhammedov niko nije ljubomorniji od Allaha***.“ (Buhari, Muslim)

Rekao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: „***Ljubomora sadrži ono što Allah voli***.“ (Ahmed, Nesai i Ebu Davud)

Na nama drage moje sestre je da pazimo na našu ljubomoru, da ne mrzimo našu inoću, da joj pružimo ruke prijateljstva, razumijevanja i poštivanja jer ona je prije svega naša sestra u islamu, a našoj sestri u islamu želimo ono što i samoj sebi. Na nama je da razmislimo o Allahu, Njegovom Džennetu i o onome što oko nije vidjelo, uho nije čulo, niti je ikada ikome naum moglo pasti. Možda je ona naša karta za Džennet, možda je ona ta s kojom nas Allah, subhanehu ve te ala, najprije želi iskušati. Kako god bilo, učinimo mi prvi korak prema njoj, poželimo joj dobrodošlicu kao sestri, prijateljici, onoj s kojom ćeš moći podjeliti dobro i zlo, onoj na koju ćeš se moći osloniti i na kraju onoj koju ćeš voljeti u ime Allaha, Gospodara tvoga i njenoga, Gospodara svijetova.

Allahov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: ''***Među Allahovim robovima ima ljudi koji nisu ni poslanici ni šehidi, a kojima će i jedni i drugi zavidjeti radi njihovog položaja kod Allaha***.'' Ustade jedan beduin koji je bio izdaleka, te mahnu rukom i reče: 'Opiši nam ih, Allahov Poslaniče!' ***''To su oni koji su se zavoljeli u ime Allaha nevezani rodbinskom vezom, niti je ta ljubav radi imetka. Tako mi Allaha, njihova lica su ispunjena nurom, oni su na uzvišenjima od svjetlosti, ljudi će strahovati na danu Sudnjem, a oni neće strahovati, ljudi će se jako prepasti tada, a oni neće. Oni su Allahovi prijatelji, neće se imati čega bojati, niti za ičim tugovati***.''

»***Među Allahovim robovima ima takvih koje Poslanici/Vjerovjesnici smatraju sretnim***!«
Kada je bio pitan ko su ti robovi da bi ih oni zavolili, on je odgovorio:
"***To su oni koji su se u ime Allaha voljeli...Iz različitih su krajeva svijeta. Nisu vezani ni po krvi, niti po drugim interesima. Tako mi Allaha, njihova lica su nur i bit će istaknuta u nuru. Neće se plašiti kad se svijet bude plašio, niti će se žalostiti kad se svijet bude žalostio..***
Moj Allahu, Tvoj oprost je prostraniji od mojih grijeha, a u Tvoju milost se ja više uzdam nego u svoja djela.“ (Muslim)

Prevaziđimo same sebe.Volimo našu inoću u ime Allaha, subhanehu we tealla. Dokažimo i na ovaj način da smo muwehide, borci na Allahovom putu, na putu Istine.

Pripremila sestra Aiša

A sustezanje bez Allaha je izdaja

Nema veće izdaje od sustezanja bez Allaha, Gospodara i Vladara, pored Koga On drugog vladara nema. Nema života, dobra ni uživanja osim u ljubavi prema Njemu i u Njegovoj blizini. Ima li veće izdaje od udaljavanja od Njega? Ovo je smisao izreke: "Suprotna je strpljivost koju osjećaju pobožni i oni koji vole. Strpljivost pobožnih treba sačuvati a sustezanje onih koji vole treba uništiti."

Na ovu vrstu sabura ukazuju i riječi Jakuba, a.s., "…i ja se neću jadati." A kada Allahov Poslanik nešto obeća to i ispuni. Zatim su ga bol i žal za Jusufom, a.s., naveli da kaže: "O Jusufe, tugo moja!" (Prevod značenja, Jusuf, 18, 84).

Njegovo nestrpljenje nije poništilo obećanje da se neće jadati, zato što strpljivost znači da se neće žaliti ljudima. A žaljenje Allahu nije suprotno sabur-u, zato što je on rekao: "Ja tugu svoju i jad svoj pred Allaha iznosim." (Prevod značenja, Jusuf, 86) Allah je Svome Poslaniku naredio lijepu strpljivost. On je izvršio tu naredbu i govorio bi: "Gospodaru moj, Tebi se žalim na svoju slabost i nemoć…"

"Knjiga uputa za strpljive i zahvalne" Ibn Kajjim el-Dževzijje

Bistrina tewhida

Nema ništa bistrije od tewhida, stoga i najmanja mrlja biva vidljiva, makar se dogodila u trenu ili makar bila riječ ili pohota potajna. Pa, ako požuri vjernik i ukloni tu mrlju onim što joj je suprotno, opet se vrati bistrina njegova tewhida, u suprotnom mrlja ostane i zakori se i kasnije ju je teško ukloniti. Neke od ovih mrlja brzo se steknu i brzo odstrane. Neke se sporo steknu, a brzo odstrane, dok se druge, pak, sporo steknu, a sporo i odstrane. Ima vjernika čiji je tewhid veliki, pa se mnoge ove mrlje utope u njemu i nestanu. Također, na čistoj podlozi mrlja se lahko vidi, pa zbog toga vjernik žuri da je odstrani, dok je I ne primjeti onaj sa nečistom podlogom."

(Ibn Kajjim, El-Fevaid, str. 216)

Zastanimo kod Allahovog govora…

"Nisu nikako isto slijepac i onaj koji vidi,

Ni tmine i svjetlo,

Ni hladovina i vjetar vrući,

I nisu nikako isti živi i mrtvi, Allah će učiniti da čuje onaj koga On hoće, a ti ne možeš one u grobovima dozvati,

Tvoje je samo da opominješ."

(Fatir, 19-23)

"Kako mogu biti isti: onaj kome su njegova ružna djela prikazana lijepim, a i on ih smatra lijepim…Allah u zabludi ostavlja onoga koga hoće, a na pravi put ukazuje onome kome hoće, pa ne izgaraj od žalosti za njima; Allah, doista, dobro zna sve što oni rade."

(Fatir, 8)
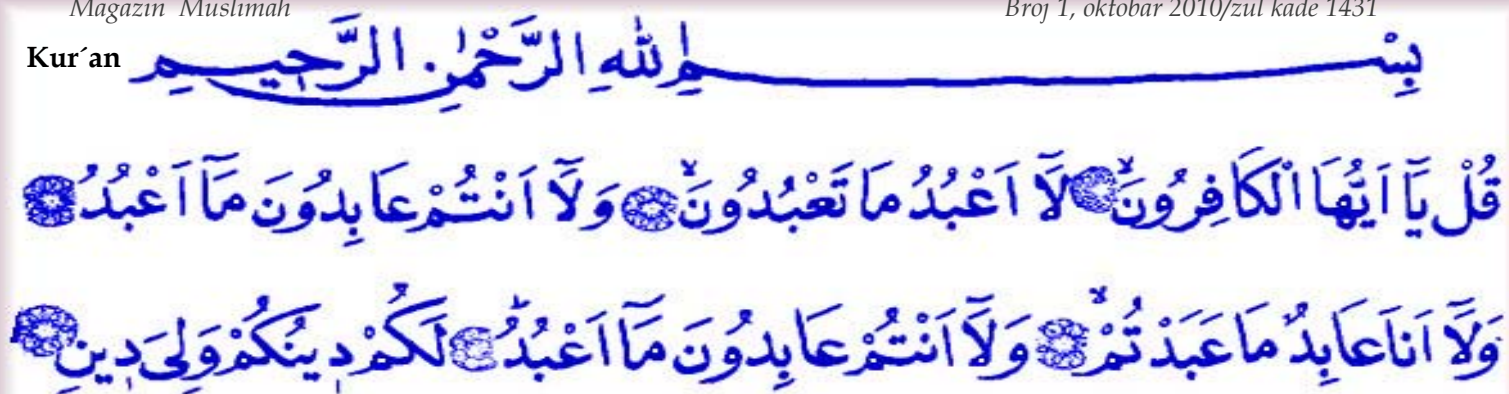
Sura kafirun čisti od širka

Imām Ahmed, rahimehullāhu te'āla, prenosi da je Allāhov Poslanik, sallallāhu alejhi ve sellem, rekao po pitanju nečega: „To će se desiti kada se izgubi znanje." Jedan od ashāba je upitao: „O Allāhov Poslaniče, sallallāhu alejhi ve sellem, kako će znanje biti izgubljeno kada smo mi naučili Kur'ān, podučavamo svoju djecu njemu, a oni će podučavati svoju djecu." Resulullāh, sallallāhu alejhi ve sellem, je rekao: „Teško tebi! Mislio sam da si ti najučeniji čovjek u Medini. Zar ne vidiš da židovima i kršćanima ne koristi to što pred sobom imaju svoje Knjige (Tevrāt i Indžīl)?!"

Ovaj hadīs pojašnjava da ako nema primjene Kur'ānskih odredbi, njegovo čitanje postaje beskorisno. Ako znamo šta Kur'ān sadrži, ali ga ne primjenjujemo, postat ćemo poput natovarenih magaraca koji nose teret, ali se ne koriste onim čime su opterećeni.

Allah neće oprostiti da Mu se neko drugi smatra ravnim, a oprostiće manje grijehove od toga, kome On hoće. A onaj ko drugog smatra Allahu ravnim čini, izmišljajući laž, grijeh veliki.(Prevod značenja, En-Nisa,48)

Kako su ashābi učili Kur'ān? Uzmimo primjer 'Abdullāha ibn 'Umera, radijallāhu anhu. Trebalo mu je 14 godina da završi hifz sure Beqare. Bio je tako sretan kada je završio njen hifz, da je kao akīku zaklao devu i pozvao sve ljude da proslave sa njim. 'Abdullāh ibn 'Umer, radijAllāhu 'anhu, je bio ashāb Poslanika, sallallāhu alejhi ve sellem, i Kur'ān je objavljen na njegovom maternjem jeziku. Abdullāh ibn 'Umer, radijallāhu 'anhu, je također bio istaknuti 'ilm. Pa kako je onda moguće da je njemu trebalo 14 godina da nauči nešto za što je danas muslimanima potrebno svega par mjeseci??

To je zbog načina na koji su ashabi učili Kur'ān – oni bi naučili deset ājetā i ne bi išli dalje. Potom bi proučili tih deset ājetā, proučili īmān, 'ilm, halāl i harām koji su spomenuti u ājetu, naučili bi ājete i primijenili odredbe u svojim životima.

Ne bi učili sljedećih deset ājeta dok svoj život ne bi uskladili sa onih prvih deset. Kur'ān bi tada „oživio" i postao bi njihova druga priroda, znanje koje je u njemu ne bi bilo protraćeno i izgubljeno.

Vrijeme za spavanje i sūra El-Kāfirūn (Nevjernici)

Poslanik, sallAllāhu 'alejhi we sellem, je rekao: „ Proučite sūru Kāfirūn a potom idite na spavanje, jer ona čisti od širka." (Hadis bilježi Ebu Dawud)

„Neka vam postane navika da proučite ovu sūru pred spavanje. Ako bi preselili u snu, vaše posljednje riječi bi bile poricanje širka. Nagrada za učenje ove sūre je ogromna. Vrijedi koliko kada proučite četvrtinu Kur'āna." (Hadis bilježi Tirmizi)

U Mekkanskom periodu, kada je oluja protivnika protiv Islama prevladala u paganskom društvu Kurejša, jer su vođe kāfira još uvijek gajile nade da će postići neku vrstu kompromisa sa Poslanikom, sallallāhu 'alejhi ve sellem, pa su ga posjećivali u nekoliko navrata i nudili mu par kompromisa ne bi li prihvatio neki od njih i tako okončao razilaženje sa njima.

Prema riječima Poslanika, sallallāhu alejhi ve sellem, Kurejšije su ponudile Poslaniku, sallallāhu alejhi ve sellem: „Daćemo ti toliko bogatstva da ćeš biti najbogatiji u Mekki. Daćemo ti koju god ženu zaželiš za ženu. Spremni smo da te slijedimo i prihvatimo te za vođu, samo pod uslovom da ne govoriš ružno protiv naših bogova.

Ako ti ovo ne odgovara, nudimo ti drugi prijedlog koji će odgovarati i tebi i nama." Ova posljednja ponuda je bila da ako on, sallallāhu alejhi ve sellem, bude obožavao njihove bogove Lāta i Uzzā'a jedne godine, oni bi obožavali njegovog, sallallāhu alejhi ve sellem, Boga sljedeću godinu. Poslanik, sallallāhu alejhi ve sellem, im je na to odgovorio: „Sačekajte malo. Pustite me da vidim šta će moj Gospodar odrediti povodom ovoga." Tada je objavljena sūra Kāfirūn.

Kurejšije su predlagale ovakve stvari Poslaniku, sallallāhu alejhi we sellem, puno puta, u različitim okolnostima, tako da je postojala potreba da im se da konačan, i precizan odgovor, tako da bi konačno mogli da isključe ta svoja nastojanja da pomiješaju kufr sa Islāmom, na principu „davanja i uzimanja".

Ako se ova sūra uči sa ovom pozadinom na umu, lahko je zaključiti da je objavljena da oslobodi muslimane od kāfirske vjere, njihovih ritualnih obožavanja, njihovih bogova, da ispolji potpunu odvratnost i nemar prema njima i da im kaže da kufr i Islām nemaju ništa zajedničko, i da ne postoji nikakva šansa da oni budu međusobno izmiješani, i da postanu jedno.

Iako je ova sūra bila objavljena povodom Kurejšija kāfira kao odgovor na njihove ponude za kompromis, to ne znači da se odnosi samo na njih, već je ona postala dio Kur'āna.

Allāh, subhanehu we te'āla, je dao muslimanima vječnu pouku da moraju da se oslobode riječima i djelima od vjerovanja kāfīrā, gdje god se ono pojavilo ili u bilo kojem obliku ono bilo, i da moraju da jasno objave, bez imalo dvoumljenja i uljepšavanja, da oni ne mogu da prihvate bilo kakav kompromis sa nevjernicima na račun Islāma. Zbog toga se ova sūra učila i nakon smrti i zaborava onih čije su ponude bile sebeb njene objave.

Pripremila Ummu Mudžahid

Pet svojstava koja nisu data ni jednom vjerovjesniku prije

Džabir prenosi od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, sljedeći hadis:
"Dato mi je pet svojstava koja nisu data ni jednom vjerovjesniku prije mene:
- pomognut sam protiv svojih neprijatelja sa strahom ubačenim u njihova srca i to na udaljenosti od mjesec dana putovanja,

-sva zemlja mi je učinjena dozvoljenom da na njoj klanjam i učinjena mi je čistećom, pa koji od moga ummeta čovjek dođe u situaciju da ga stigne namaz, neka ga klanja.

-dozvoljen mi je ratni plijen, a nije bio dozvoljen nikom prije mene,

-dat mi je šefa'at – zagovor i zauzimanje za vjernike griješnike na Sudnjem danu i

~ Prioriteti da´we~

Svi poslanici, Allah im uzvisio spomen, su radili na reformi svojih društava pozivom ljudi u poruke koje im je slao Svemogući Allah. Za reformu društva je bitno da muslimani slijede primjer Poslanika islama, sallallahu alejhi ve sellem, čvrsto pridržavajući i slijedeći sunnet.

Mi muslimani se moramo truditi i nastojati da i druge pozivamo u islam. Imajući u vidu ovu plemenitu zadaću koja je ujedno i velika odgovornost na našim plećima ona mora biti izvedena sa znanjem, ozbiljnosti, razmatranjem i mudrošću. Pri poduzimanju takvih napora, ovo je nekoliko prioriteta kojih trebamo imati u vidu kao vodič u ovoj zadaći:

Poruka tewhida

Kur'an nam pokazuje da je poruka i prioritet svih poslanika bila jedana te ista a to je poruka tewhida (islamskog monoteizma). Tewhid znači ostvarivanje i održavanje vjerovanja u Allahovu jednoću u svim ljudskim aktivnostima koje se direktno ili indirektno odnose na Njega. To je vjerovanje da Allah je Jedan, bez partnera u Svojoj vlasti i Svojim postupcima, jedan bez sličnosti u Svom postojanju i atributima, bez i jednog suparnika u Njegovom božanstvu i obožavanju.

Poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, je poslan kao zadnji poslanik čovječanstvu i džinima, a Allah mu je naredio u Kur'anu da kaže (što znači):

"**Reci: "Ovo je put moj, ja pozivam k Allahu, imajući jasne dokaze, ja, i svaki onaj koji me slijedi, i neka je hvaljen Allah, ja Njemu nikoga ne smatram ravnim**." (Jusuf, 108)

Tewhid je najvažniji koncept u islamu, a prioritet je u poruci. Sljedeći dokazi jasno ukazuju na to. Često citiran hadis u da'wi je poznata predaja koja se prenosi od Ibn` Abbaasa, radijallahu anhu, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, poslao Mu `aza, radijallahu anhu, u Jemen i rekao:

"***Ti ideš narodu koji je primio objavu. Prvo što treba uraditi jeste da ih pozoveš da vjeruju Jednog Stvoritelja i da priznaju mene za poslanika. Pa ako te poslušaju u tome, obavijesti ih da im je Allah propisao pet dnevnih namaza. Pa ako te poslušaju, obavijesti ih da im je Allah propisao davanje zekata, koji će se uzimati iz imetka njihovih bogataša i davati njihovim siromasima.***"(Buhari)

Iz tog razloga, je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ostao u Mekki trinaest godina, pozivajući ljude da pravilno razumiju Allahovu jednoću i obožavanje samo Njega.

Najbolja generacija, ashaba radijallahu anhuma, naučila je svoju vjeru od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellam, i nastavila u održavanju istih prioriteta, jačanje uvjerenja tewhida prije nego bilo šta drugo.

Da'wa bi trebala početi s temeljnim pitanjima, prije nastavka onih koji su manje bitni.

Jačanje uvjerenja tewhida

Nakon što je pokazano da je prvi prioritet poziv u ispravna uvjerenja i vjeru u Allaha, Uzvišenog, važno je razumjeti zbog čega su to temeljni razlozi i primarni cilj. Nema sumnje da su naši nedostaci vezani za jačinu našeg imana. Mnogi smatraju da jedinstvo muslimana treba da bude jedan od najvažnijih temeljnih pitanja koje zahtijeva koncentraciju naših nastojanja, kako bi se suočili sa svojim problemima.

> *"Reci: "Ovo je put moj, ja pozivam k Allahu, imajući jasne dokaze, ja, i svaki onaj koji me slijedi, i neka je hvaljen Allah, ja Njemu nikoga ne smatram ravnim." (Jusuf, 108)*

Mi moramo shvatiti da je Allah Svemogući, Taj koji ujedinio srca ashaba, radijallahu anhuma, jednom vjerom. Allah, subhanehu ve te ala, kaže u Kur'anu (što znači):

“i On je sjedinio srca njihova.Da si ti potrošio sve ono što na Zemlji postoji, ti ne bi sjedinio srca njihova, ali je Allah sjedinio,- On je zaista silan i mudar.”(El-Anfal, 63)

Prema tome, prvi korak za nas je da naučimo našu vjeru i da ispravimo sva naša iskrivljena vjerovanja i uvjerenja. Moramo naučiti i podučavati istinsku vjeru islam, njegove stvarnosti, znakove i prednosti.

Učenje vjere treba biti popraćeno učenjem o širku (udruživanje Allaha s drugima u obožavanju) i nevjerovanju, kako bi se zaštitili od nevjerovanja i odvođenje u zabludu od strane nevjernika.

Da bi sveovo postigli, moramo ojačati naše uvjerenje o tewhidu.

Kur’an naš vodič

Kur’an je naš vodič, naš putokaz. Također, moramo staviti Kur'an na prvo mjesto u svom životu, dati mu počast koja mu pripada, uzimajući ga kao vodiča. Jer Kur'an je Knjiga upute koja treba da se razumijeva i živi po njoj, a ne samo da se čita ne razmišljajući o njegovim porukama i uzvišenim ajetima.

Jedino sa ovim ispravnim temeljima možemo i drugima objasniti u šta i čemu ih pozivamo.

Pripremila Ummu Zejd
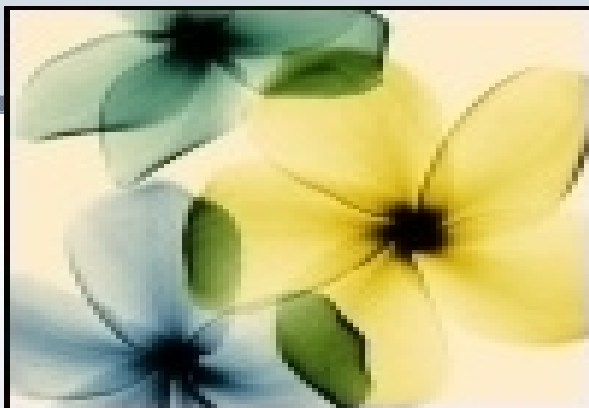
"Ti ideš narodu koji je primio objavu. Prvo što treba uraditi jeste da ih pozoveš da vjeruju Jednog Stvoritelja i da priznaju mene za poslanika. Pa ako te poslušaju u tome, obavijesti ih da im je Allah propisao pet dnevnih namaza. Pa ako te poslušaju, obavijesti ih da im je Allah propisao davanje zekata, koji će se uzimati iz imetka njihovih bogataša i davati njihovim siromasima."(Buhari)

Odgoj djece

Mirisni džennetski cvjetovi

Trnovit je put odgoja djeteta muslimana u današnjem vremenu. To čini još težim činjenica da su se neprijatelji Islama maksimalno potrudili da svima i svakom prikažu život na ovom svijetu lijepim i sve što je amoralno - moralnim i nenormalno - normalnim! Uložili su sve svoje snage, znanje i umjeće da uvjere ljude da Allah ne postoji i da je život na ovom svijetu sve, odnosno da nema ničeg poslije smrti.
Djeca su poput leptira, usplahirena i radoznala. Žele upoznati malo ovaj, malo onaj cvijet. Prenosi se da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "***Dijete je plod srca i jedan od mirisnih džennetskih cvjetova***." (Tirmizi)

Postavlja se pitanje: kako onda u današnjem vremenu da odgojimo dijete kao muwahhida kada smo okruženi sa okolinom u kojoj ima svega i svačega dok se ponajmanje poznaju i čuvaju Allahove granice?
Ne, nije nimalo lahko, ali nema obeshrabrivanja niti samosažaljevanja.
Allah dželle ve ala kaže u Svojoj Knjizi:
" **I ne gubite hrabrost i ne žalostite se; vi ćete pobjediti ako budete pravi vjernici**." (Prevod značenja, Ali-Imran 139)
Imajući u vidu predaju koju bilježi Ibn Madždže od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: "***Poštujte svoju djecu i lijepo ih odgajajte***!" naš zadatak je jasan.

Dok njihovi vršnjaci slušaju pjesmice praćene muzičkim instrumentima - djeca muslimana slušaju učenje Kur'ana ili kaside bez muzike za djecu.
Kad njihovi vršnjaci gledaju crtaće praćene muzikom, naša djeca će gledati Islamske crtane flmove ili pak, ako postoje takvi, crtani bez muzike - čija se sadržina ne kosi s Islamom.
Dok njihovi vršnjaci plešu i skaču kao opijeni uz muziku i to vide kao igru, mi ćemo s djetetom kući crtati, pisati, bojiti, igrati se.
Kad se njihovi vršnjaci igraju na ulici psujući i izgovarajući razne nakaradne riječi, naše će se dijete igrati s djecom muslimana u mirnoj i lijepoj atmosferi islamske porodice.Ovdje posebno želim naglasiti da je jako važno za odgoj naših mališana, kad kažem naših, mislim na djecu muslimana, da se mejuđobno druže.

Tako će se međusobno voljeti, pomagati, surađivati, djeliti navike, igre, dobro i zlo i postat će kao jedinka, jaki, obgrljeni tvrdom čahurom ljubavi u ime Allaha subhanehu ve te ala. Moramo biti svjesni da je djeci u današnjem vremenu jako bitno, za pravilan odgoj, razvijati ljubav prema vršnjaku-muslimanu. Jer ma koliko teško stanje bilo svima nam je lakše kada znamo da u državi u kojoj živimo, a kamoli negdje bliže, imamo brata muslimana kojeg volimo i koji nas voli i uvijek je tu uz nas!

Djeca su poput biljke, ako ih njeguješ rastu i cvjetaju, ako

Bojte se Allaha i pravedno postupajte među svojom djecom.

(Muttefekun alejh)

zaboraviš samo jednom da ih zaliješ, počinju vehnut. Razgovarajmo s njima o svemu i svačemu, nisu oni mali, razumiju nas. Kada čujemo na ulici, u prolazu kako djeca, psuju, dovikuju, pokažimo našem mališanu kako je ružno i kako izgleda nevaspitano i neodgojeno dijete. Tako postupajmo za sve što mu zabranimo, pokušajmo mu objasnit zašto mu je zabranjeno da bi mu bilo jasno. Djeca su naše stado a mi smo odgovorni za njega, na to nas obavezuje Allahova vjera. Poslanik sallallahu alejhi ve sellem, kaže:
" ***Svi ste vi pastiri i svi ćete biti odgovorni za svoje stado***......." (Buhari i Muslim)
" ***Ne može otac ostaviti, niti pokloniti svome djetetu, ništa bolje od lijepa odgoja***." (Tirmizi)

Na kraju, za uloženi trud slijedi nagrada a to je Džennet, u kom ćemo, ako nam se Allah smiluje uživati zajedno sa našim najmilijima. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže:
" ***Vaša dječica su džennetske ptičice, pa kad neko od te djece setne svoga roditelje, uzet će ga za odjeću i neće ga pustiti sve dok ga Allah, zajedno s njim, ne uvede u Džennet***." (Muslim)

Pripremila Ummu Sejfullah

Unutarnja ljepota

Kao što je unutarnja ljepota jedna od najvećih Allahovih, subhanehu ve te ala ,blagodati i vanjska je ljepota blagodat od Allaha, subhanehu ve te ala, i obavezno je na njoj biti zahvalan Allahu, subhanehu ve te ala, . Ako Mu bude zahvalan i čuvao granice koje mu je odredio Allah, subhanehu ve te ala , njegova će se ljepota još više povećati. A ako mu njegova ljepota bude podsticaj na griješenje prema Allahu, subhanehu ve te ala ,. Allah, subhanehu ve te ala ,učinit će ga ružnim prije nego što preseli na onaj svijet. Njegova će se ljepota pretvoriti u ružnoću, odbojnost i prezrenost, pa će onaj ko ga vidi okretati lice od njega i izbjegavati ga. Svako onaj ko se ne bude u svojoj ljepoti bojao Allaha, subhanehu ve te ala , pretvorit će se u odbojnu i ružnu osobu zbog čega će ga ostali ljudi prezirati. Unutrašnja ljepota skriva i uljepšava ružnu spoljašnjost, dok ružna unutrašnjost skrnavi i zastire vanjsku ljepotu.

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, podsticao je ljude lijepe spoljašnjosti na činjenje dobro. Džerir ibn Abdullah, radijallahu anhu, koga je Omer ibn el-Hattab zbog njegove velike spoljašnje ljepote nazvao 'Jusufom sljedbenika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem,' prenosi da mu je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Ti si čovjek kojeg je Allah, subhanehu ve te ala ,stvorio lijepa izgleda, zato uljepšaj svoje moralne osobine." (Bilježe ga Dejlemi, Ibn Asakir i Haraiti)

Neki je mudrac rekao: "Čovjek treba da svaki dan stane pred ogledalo. Ako vidi da mu je lice lijepo, neka ga ne skrnavi ružnim djelima, a ako vidi da mu je lice ružno, neka ne povećava njegovu ružnoću tako što će činiti ružna djela."

Vanjska ljepota

Vanjska je ljepota ukras kojim je Allah, subhanehu ve te ala odlikovao neke ljude nad ostalim ljudima i to je ono na šta se misli u ajetu: "On onome što stvara daje što hoće." (Prevod značenja, El-Fatir, 1) Tumačeći ovaj ajet neki kažu: "To je milozvučan glas i lijep izgled." Ljudska srca prirodno teže ovoj ljepoti i stvorena su da teže njoj.

U Muslimovom Sahihu bilježi se hadis u kojem Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: " U Džennet neće ući onaj u čijem srcu bude koliko trun oholosti." Neko upita: "Allahov Poslaniče, neko voli da njegova odjeća i obuća budu lijepe. Je li to oholost?" Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mu odgovori: "Ne, Allah je lijep i voli ljepotu. Oholost je odbijanje istine i ponižavanje ljudi." (Bilježi ga Muslim u Sahihu 1/93 pod brojem 91)

Odbijanje istine njeno je poricanje i nakon što se postane svjesno nje, a ponižavanje ljudi jeste gledanje u njih s prezirom smatrajući ih manje vrijednim od sebe. U tome nema smetnje jedino ukoliko se radi u ime Allaha, subhanehu ve te ala . Znak toga jeste da ta osoba bude skrušenija i poniznija pred Allahovom, subhanehu ve te ala nego što on smatra druge manje vrijednim od sebe. Onaj ko bude druge ponižavao smatrajući da je on vredniji od njih jeste taj koji neće ući u Džennet.

Hadis

Smrt će biti zaklana

Tirmizi prenosi od Kutejbe, on od Abdul-Aziza ibn Muhammeda, on od Alaa ibn Abdur-Rahmana, ovaj od njegovog oca, on od Ebu Hurejre, r.a., koji prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Allah Uzvišeni skupit će ljude na Sudnjem danu na jednom mjestu, a zatim će im On, Gospodar svjetova, reći: 'Neka svaki čovjek krene za onim što je obožavao na dunjaluku.'

Onima koji su obožavali krst, ukazat će se krst, onima koji su obožavali kipove, ukazat će se kipovi, vatropoklonicima vatra, i svi će oni krenuti za onim što su obožavali. Ostat će samo vjernici, pa će im Gospodar svjetova reći: 'Zašto i vi niste krenuli s ostalim ljudima?' Oni će reći: 'Utječemo se Allahu od Tebe, utječemo se Allahu od Tebe, Allah je Uzvišeni naš Gospodar. Ostat ćemo ovdje dok ne ugledamo svoga Gospodara', a On je Taj Koji im naređuje i zadržava ih na tom mjestu. Zatim Mu neće čuti glas, pa će se opet pojaviti i reći: 'Zašto i vi niste krenuli s ostalim ljudima?' Oni će reći: 'Utječemo se Allahu od Tebe, utječemo se Allahu od Tebe, Allah je naš Gospodar. Ovdje ćemo ostati sve dok ne vidimo našeg Gospodara', a On je Taj Koji im naređuje i zadržava ih na tom mjestu."
Ashabi upitaše: 'Allahov Poslaniče, hoćemo li vidjeti našeg Gospodara?' Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, upita ih: 'Osjećate li ikakvu tegobu kada gledate pun Mjesec?' Odgovoriše: 'Ne, Allahov Poslaniče, ' Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem reče: 'Kada Ga u tom trenutku budete gledali, nećete osjećati nikakvu tegobu.'
Zatim će prestati čuti Njegov glas, a poslije toga će im se pokazati, i oni će shvatiti da im je On Gospodar. Reći će im: 'Ja sam vaš Gospodar, pa Me slijedite.' Muslimani će krenuti za Njim, i bit će postavljena sirat-ćuprija, i oni će prolaziti iznad nje poput konjice i govorit će: 'Spasi nas Gospodaru, spasi nas Gospodaru.' Ostat će samo stanovnici vatre, pa će jedna skupina njih biti bačena u vatru, koja će biti upitana: 'Jesi li se napunila?', a vatra će odgovoriti: 'Ima li još?' Zatim će biti bačena druga skupina, a vatra će biti upitana: 'Jesi li se napunila?', pa će odgovoriti: 'Ima li još?' Kada svi uđu u vatru i ne ostane niko a da nije ušao, Milostivi će iznad nje staviti Svoja stopala i primaknuti ih jedno drugom, a vatra će reći: 'Dosta je, dosta je.' Kada Allah, s.v.t., uvede stanovnike Dženneta u Džennet i stanovnike vatre u vatru, smrt će biti dovedena u liku ovna na most između Dženneta i vatre, a zatim će glasnik povikati:
'O stanovnici Dženneta,' a oni će bojažljivo proviriti. Zatim će glasnik povikati: 'O stanovnici vatre,' a oni će obradovani proviriti nadajući se da je došao neko ko će se zauzimati za njih. Zatim će i jednoj i drugoj skupini biti rečeno: 'Znate šta je ovo?' Oni će reći: 'Znamo, to je smrt koja je bila zadužena da uzme naše duše.' Smrt će zatim biti položena na tlo i bit će zaklana na tom mostu, a zatim će se reći: 'O stanovnici Dženneta, vama je boravak vječni i nikada nećete umrijeti, o stanovnici vatre, vama je boravak vječni i nikada nećete umrijeti."

Bilježi ga Tirmizi u Sunenu 4/691 pod brojem 2557. Tirmizi veli: "Ovaj je hadis hasenun-sahih i bilježi se u Buharijevom i Muslimovom Sahihu, međutim ovo je predanje sažetije i obuhvatnije." U predanju od Tirmizija još stoji: "Da je iko umro od sreće, umrli bi tada stanovnici Dženneta, i da je iko umro od tuge umrli bi tada stanovnici vatre."

Voljena sestro, ti nisi sama

U ime Allaha Milostivog, Samilosnog.
Es'selamu alejkum we rahmetullahi we berekatuhu

Moja draga sestro u Islamu,
Saznala sam, da si imala jedno veliko iskušenje. Razumijem, da se ponekad osjećaš usamljenom i da misliš da se sa svim moraš suočiti i boriti sama.

Ali vjeruj mi moja sestro, ti nisi sama!
S tobom je uvijek Onaj koji sve čuje, sve vidi i sve zna! Uzvišeni Allah je rekao, obavještavajući (nas) o dobrom čovjeku:

"... A ja Allahu prepuštam svoj slučaj; Allah uistinu, robove Svoje vidi. I Allah ga je sačuvao nevolje koje su mu oni snovali ..." (El-Mumin, 44-45)

"*Ko god se puno suzdržava i trpi, Allah će mu pomoći da bude strpljiv; Nije nikome dat bolji i značajniji dar od sabura*." (Muttefekun alejhi)

Moja draga sestro, upravo prolaziš kroz jedno teško iskušenje. Iako ti se svijet čini tamnim i ti misliš, da ne možeš proći kroz to iskušenje zato što nisi dovoljno jaka ...
Ne zaboravi, da te Allah subhanehu ve te ala samo iskušava sa onim šta si u mogućnosti sama da podneseš.

Allah subhanehu ve te ala kaže u prevodu značenja sure Al-Mu'minun, 62. ajet:

"Mi nikoga ne opterećujemo preko njegovih mogućnosti ..."

Budi sigurna, da te Allah subhanehu ve te ala samo iskušava na tako težak način zato što ti želi dobro!

Poslanik sallallahu alejhi ve sellem, je rekao:
„***Kada Allah subhanehu ve te ala hoće da uzdigne jednog čovjeka,on to uradi tako, sto ga s nečim teškim iskuša.***" (Buharija)

Suhejb bin Sinan, radiallahu anhu, pripovijeda

da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem,

rekao: „*Čudan li je primjer vjernika! U svakoj situaciji on dobija – a takvo stanje nije ni s kim drugim nego samo sa vjernikom;*

ako ga zadesi kakva radost, on zahvaljuje Allahu subhanehu ve te ala što mu donosi korist,

a ako ga, pak, pogodi kakvo zlo i šteta, on se strpi i postojano se drži, pa mu i to donosi nagradu od Allaha subhanehu ve te ala.“ (Muslim)

“Ako neko želi osjetiti slast vjere, treba da nekog voli u ime Allaha.” (Ahmed)

Vidiš li sestro draga, Allah subhanehu ve te ala hoće da te uzdigne. On hoće da ti oprosti i da ti smanji grijehe. Zato tebe i sve nas iskušava.
Kroz svaku bol i tugu što prođeš, Allah subhanehu ve te ala će ti smanjiti grijehe.

U oba Sahiha se navodi hadis, da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:
“***Neće mu'mina pogoditi bolest, nedaća, briga, tuga, slabost ili bol,čak ni trn na koji se ubode, a da mu Allah za to neće oprostiti grijehe.***”

Budi sigurna, da će to iskušenje kad tad proći.
Da Allah subhanehu ve te ala može sve preokrenuti u dobro, ako On to hoće.

Zato nemoj očajavati, nego budi jaka i saburaj da bi položila taj ispit iskušenja. A kod Allaha je nagrada najljepša. U Svojoj Veličanstvenoj Knjizi kaže Allah subhanehu ve te ala u prevodu značenja suri El-Beqare, ajet 155 do 157:
“Mi ćemo vas dovoditi u iskušenje malo sa strahom i gladovanjem, i time što ćete gubiti imanja i živote, i ljetine, a ti obraduj izdržljive, one koji, kada ih kakva nevolja zadesi, samo kažu: 'Mi smo Allahovi i mi ćemo se njemu vratiti!' Njih čeka oprost od Gospodara njihova i milost; oni su na pravom putu!”

Znaj da sva tvoja tuga i bol će proći i Allah subhanehu ve te ala te neće ostaviti na cjedilu!
Iako niko na ovom dunjaluku nije uz tebe,
iako su te svi prijatelji napustili, ne brini za to!
Jer ako u najtežem vremenu tvoga života nisu uz tebe, kada onda?

Zato njih zaboravi i znaj, da je Allah subhanehu ve te ala Taj, koji je uvijek za tebe tu, i po noći i po danu. Nema veze kada, On je uvijek tu i očekuje da Ga zamoliš i da Mu se obratiš. Zovi Ga i moli Ga, On se odaziva dovi svoga roba.

Kada ti postane nešto teško, uputi Allahu Uzvišenom dovu:

„Allahumme la sehle illa ma dže'altehu sehlen ve Ente tedž'alu-l-hazne, iza ši'te sehlen.“ –

Allahu moj, ne može biti lahkoće mimo onog što ti ne učiniš. Ti, ako hoćeš, i teško učiniš lahkim.

On je taj koji može srca i situacije promijeniti i On je taj koji olakšava.

Ne daj da te nevolja savlada, nego uputi svome Uzvišenom Gospodaru dovu poput sljedeće:

“Allahumme rahmeteke erdžu fe la tekilni ila nefsi tarfete'ajnin ve aslih li še'ni kullehu, la ilahe illa Ente.“ –

Allahu, molim Ti se za Tvoju milost, i zato me ne prepusti meni samoj nijednoga trenutka.

Popravi mi cijelo moja stanje. Nema boga osim Tebe.

“A vjernici i vjernice su prijatelji jedni drugima, traže da se čine dobra djela, a od loših odvraćaju i namaz obavljaju i zekat daju i Allahu i Poslaniku Njegovu se pokoravaju. To su oni kojima će se Allah sigurno smilovati. Allah je doista Silan i Mudar.”(Prevod značenja, At -Tewba, 71)

Jak vjernik je bolji i Allahu subhanehu ve te ala draži od slaboga vjernika, ali u obojici ima dobra.

Teži onome što će ti koristiti, od Allaha pomoć traži i ne kloni.

A kad te nešto zadesi, ne reci: "Da učinih tako i tako", nego kaži: "Allah je to odredio." Riječi poput "kad bih, da bih" otvaraju vrata šejtanu.

Zato draga sestro, radije budi za ljude na dunjaluku „niko", ali zato budi kod Allaha Uzvišenog „neko". Drži se čvrsto Allahovog užeta.

I nikada, ama baš nikada ne sumnjaj u Njegovu pomoć i Njegovu milost.

Kaže Allah subhanehu ve te ala u suri El-E'raf, 156. ajet:

"A Moja milost obuhvaća sve!"

I

Isto tako Uzvišeni Allah kaže u suri Ez-Zumer, 53. ajet:

"Reci: O, robovi moji koji ste se prema sebi ogriješili, ne gubite nadu u Allahovu milost!

Allah će, sigurno, sve grijehe oprostiti; On doista mnogo prašta i milostiv je."

Da ti Allah subhanehu ve te ala smanji grijehe zbog tvoje tuge i tvojih briga.
Amin!

We es'selamu alejkum we rahmetullahi we berekatuhu.

Tvoja seka u Islamu koja te voli Allaha radi.

Pripremila Ummu Sara

Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao: "Doista će Allah na Sudnjem danu kazati: "Gdje su oni koji su se voljeli u Moje ime, danas ću ih staviti u Svoj hlad, a drugog hlada, osim mog hlada, nema." (Muslim, br. 2566)

Uzvišeni Allāh kaže: „**Allahova je vlast na nebesima i na Zemlji. On stvara šta hoće! On poklanja žensku djecu kome hoće, a kome hoće - mušku ili im daje i mušku i žensku, a koga hoće, učini bez poroda; On uistinu, sva zna i sve može**." (Prevod značenja, El-Hudžurāt, 49 i 50)

Allāh je onaj, koji na osnovu Svoje izvorne mudrosti, daruje onima kojima On hoće kćeri i sinove; daruje onima kojima On hoće sinove, i daruje kćeri onima kojima On hoće. A ako želi, neke ostavlja i bez poroda.

Primjetno je da su u navedenom ajetu kćerke spomenute prije sinova, i učenjaci su to protumačili na sljedeći način:

„Ovo je iz razloga da se poveća ljubav prema kćerima, i da se podstakne na pažnju, nježnost, ljubaznost, blagost i obzirnost naspram njih, jer mnogi očevi osjete teret kada dobiju kćeri. Uobičajeno je bilo u predislamskom periodu da su ljudi mrzili da dobiju žensku djecu, i to do te mjere da su ih žive zakopavali. Otuda, u ovom ajetu kao da Allāh takvima kaže: „ To dijete, koje vi smatrate lošim, kod Mene je u prednosti". On također spominje kćeri na prvom mjestu kako bi ukazao na njihovu slabost, te da zbog toga zaslužuju posebnu pažnju i milost."

Davanje ovakvih počasti kćerima je sušta suprotnost od onoga što su predislamski arapi činili sa njima, u vremenu kada su bile ponižene, i sa njima su postupali kao sa privatnom svojinom, i ako bi do nekog od njih došla vijest da je dobio kćerku, osjećao bi se kao da ga je grom pogodio. Allāh Uzvišeni kaže:

„**I kad se nekome od njih javi da mu se rodila kći, lice mu potamni i postaje potišten, krije se od ljudi zbog nesreće koja mu je dojavljena; da li ovako prezren da je zadrži ili da je u zemlju zarovi? Kako ružno oni prosuđuju**!" (Prevod značenja, En-Nahl, 59)

Prenosi se da su neki od neprijatelja Qajs ibn 'Aasima et-Temimija, koji je bio jedan od predislamskih arapa, napali njegovo imanje, i pri tom zarobili njegovu kćerku. Kasnije je jedan od tih njegovih neprijatelja oženio tu njegovu kćer. Nakon izvjesnog vremena su se pleme Qajs i pleme tog njegovog neprijatelja koji mu je oženio kćerku – izmirili. Tada je njegovoj kćeri dato na slobodu da bira da li će da se vrati svome ocu, ili će da ostane sa svojim mužem. Ona je odabrala da ostane s mužem, što je njenog oca puno pogodilo, i tada se zavjetovao da će svaku sljedeću kćer koja mu se rodi, zakopavati, a Arapi su ga u tome oponašali. Dakle, to je čovjek koji je uveo taj tako ružan običaj, te će na svojim plećima ponijeti svoji, ali i grijehe onih koji su se za njim povodili u tom grijehu.

Jedan od ashāba, radijallāhu 'anhu, koji je u tom predislamskom periodu ubio svoju kćer, pripovijeda:

„Obožavali smo kipove u džahilijjetu i ubijali smo naše kćeri. Ja sam imao kćerku koja, kada je već dovoljno porasla da zna pričati i razumjeti, bi se obradovala svaki put kada me vidi i odmah bi odgovorila. Pozvao sam je jednog dana i rekao da pođe za mnom, što je ona i učinila, sve dok nismo stigli do bunara koji je pripadao mom plemenu. Potom sam je uzeo za ruku i gurnuo u njega, a posljednje njene riječi koje sam čuo, bile su: „O babo! O babo!" (Ed-Dārimi)

Ljudi u predislamskom periodu su ubijali svoje kćeri na dva načina:

Kada ni počeli porođajni bolovi, muž bi naredio ženi da ode do rupe u zemlji koju je predhodno iskopao i da se tamo porodi. Pa, ako rodi muško dijete, vratit će se sa njim u kuću. A ako se rodi žensko, bacit će ga u tu rupu i zakopati živo.

Kada bi kćerka napunila šest godina, njen otac bi rekao njenoj majci da je uljepša i namiriše, a potom bi je poveo do bunara u pustinji i rekao joj da pogleda u njega. Kada bi ona to učinila, on bi gurnuo s leđa tako da padne u bunar.

Bilo je ljudi u tom vremenu koji su branili da se ovako postupa. Među njima je bio i Sa'sa'ah ibn Nādžija Et-Temīmi, koji bi išao onim ljudima koji su namjeravali da ubiju svoje kćeri i davao im novac kao otkup za njihove živote. I danas postoje ljudi koji imaju ovakvo shvatanje. Pa, ako mu je Allāh podario samo djevojčice, što je, naravno, stvar koju samo Allāh određuje – on postane ljut, nezadovoljan i tužan.

S pojavom islāma, tmina tog vremena je iščezla, i Allāh, subhānehu we te'āla, je naredio ljubav, milost, pažnju, dobročinstvo naspram djevojčica. Podstaknuto je vođenje računa o tome da se prema kćerima lijepo postupa, kao i to da im se pridaje posebna pažnja u odgoju. Zapravo, islām je odredio posebnu nagradu za njihov brižan odgoj, dok to nije učinio kad su u pitanju sinovi. Enes, radijallāhu anhu, prenosi da je Poslanik, sallallāhu alejhi ve sellem rekao:

"***Ko odgoji dvije kćeri, i o njima se brine dok ne odrastu i udaju se, doći će na Sudnjem danu, pa ćemo ja i on biti kao ova dva prsta." I sastavio je prste***." (Hadīs bilježi Muslim)

Aa'iša, radijallāhu anhu, prenosi: "Došla mi je jedna žena, koja prosi s dvoje ženske djece, a ja nisam imala ništa joj dati osim jedne hurme. Ja joj dadoh tu hurmu, a ona je uze, raspolovi i dade svojim kćerima, a ona nimalo ne uze. Zatim je ustala i otišla. Poslije toga nam je došao Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve selleme i ja mu ispričah što se desilo, a on reče: ***'Ko bude stavljen na kušnju sa ma koliko kćeri, pa bude dobar prema njima i lijepo ih odgoji, one će mu biti štit od vatre na Sudnjem danu***.'" (Hadīs bilježe Buhāri i Muslim)

Obratite pažnju na ove Poslanikove, sallallāhu 'alejhi we selleme, riječi: „***Ko bude stavljen na kušnju***...". Zašto je Poslanik, sallAllāhu 'alejhi we selleme, upotrijebio riječ „kušnja" – pa zato što je odgajanje njih odgovornost i iskušenje od Allāha, da bi vidio kako će se Njegov rob odnositi prema njima. Hoće li biti milostiv? Hoće li ih ispravno odgojiti?

Priroda ove odgovornosti je podrobnije objašnjena u drugim predajama, od kojih su i sljedeće:

„***Ako ih strpljivo hrani i opskrbljuje odjećom***..." (Hadīs bilježi Ibn Mādždže)

„***Opskrbi ih, i uda***." (Hadīs bilježi Taberāni)

„***Ispravno ih odgoji i boji se Allāha zbog svog odnosa prema njima***." (Hadīs bilježi Tirmizi)

Ovo je ono što je neophodno za odgoj dvije kćeri: milost i blagost koje vode u Džennet, kao što je Poslanik, sallallāhu alejhi we sellem, rekao:

"***Ko bude imao tri kćeri pa ih bude strpljivo, iz halal imetka izdržavao i lijepo odgajao, one će mu biti zaštita od džehennemske vatre***." (Ahmed)

Kćerka je veliko bogatstvo i čast kojima Allāh počasti one od Svojih robova koje On hoće.

Imam El-Hasān, rahimehullāh, je rekao: „Kćeri su izvor nagrade, a sinovi su blagodat. Nagrade su prednost (na Sudnjem danu), a blagodati su uzrok polaganja računa."

Odatle, pogrešno je vjerovati da onaj kome je Allāh podario kćerku, ponižen, radije to je čast, bogatstvo i kapija Dženneta. Velika je odgovornost odgajati kćerke, i podrazumijeva da se na njih više troši, i zbog toga je nagrada koja je obećana za ispravan odgoj kćeri veća nega ona za ispravan odgoj sina.

Jedne prilike su jednom od halifa ulazili ljudi u njegovu odaju, i u tom je trenutku njegova mala kćerka također ušla kod njega, te je on poljubio. Jedan beduin, koji je također tu bio prisutan i vidio taj prizor, spomenuo je kćeri u ružnom kontekstu.

Jedan mudrac koji je bio među njima, i također vidio postupak Halife prema svojoj kćeri, rekao je: „O vladaru pravovjernih! Ne slušaj ga. Tako mi Allāha, one su te koje ustaju da brinu o bolesnim u porodici, one koje su milostive prema starijima, i koje staju uz čovjeka u teškoćama."

Jedan je čovjek dobio kćerku, pa se naljutio i izolovao od žene duži period. Nakon nekoliko mjeseci, začuo je svoju ženu kako uči ovaj ājet: ..."**Ne volite nešto, a ono može biti dobro za vas; nešto volite, a ono ispadne zlo po vas. - A Allah zna, a vi ne znate**." (Prevod značenja, El-Beqara, 216)

Koliko je samo kćeri koje su puno više brižne i puno korisnije svojim roditeljima, za razliku od svoje braće? Koliko je samo puta sin bio uzrokom srdžbe roditelja, i to do te mjere da bi poželjeli da nikad nije ni bio rođen?

Zašto se baš sada dotičemo ove teme? Pa upravo zbog nemoralnih napada na islam, koji nose predznak „odbrane ženskih prava", koji su, u stvarnosti, podle namjere da se poigra sa osjećanjima žena, tako da one postanu neposlušne svojim muževima i očevima, kao i to da se podstaknu da napuste svoje domove i zahtijevaju svoju „slobodu". Ovo je kapija zla i nemorala, koja malo po malo privlači žene, a potom ih zarobljava u zabranama. Jedan od od uzroka toga da djevojke, žene, zaista upadnu u ovu zamku je i to što očevi zapostavljaju svoje kćeri, omalovažavaju njihova prava, a što njima olakšava da upadnu u zamke licemjernih pisaca i kolumnista, muškaraca i žena, koji žele da razvrat nadvlada.

Dovoljno je časti za jednu djevojku to da je Poslanik,sallallāhu alejhi ve sellem, imao kćeri, i da su one bile brojnije u njegovom porodu u odnosu na sinove, a to su: Zejneb, Ruqajja, Ummu Kulsūm i Fātima, neka je Allāh Uzvišeni sa svima njima zadovoljan.

Pripremila Ummu Mudžahid

Ostalo

Nešto ukratko o zabludi šija-rafidija

Po njihovom shvatanju nije obaveza slijediti i prihvatiti islam, a nezabranjuju slijeđenje drugih vjera mimo islama. Oni od svih ljudi najviše lažu kada su u pitanju predaje i skoro da su najveće neznalice u pogledu razumskih dokaza. Vjeruju u predaje koje su kod uleme upošte poznate kao ne tačne, a u laž ugone ono što je opšte i nužno poznato kao mutevatir (najveći stepen vjerodostojnosti) u ummetu, i ne samo to već, u laž ugone ono što je na najvećem stepenu tevatur (Kur´an) u svakoj generaciji muslimana. U svojim postupcima slijepo slijede ono što im odgovara. Tako ponekad slijede mu´tezile, a ponekad kaderije. Od svih ovih skupina oni su najneznaniji u naučnom smislu. Zbog toga večina učenjaka smatra da su oni od svih grupacija koje se deklarišu kao muslimanske največe neznalice. Neki od njih su u vjeri nanjeli toliko fesada da to niko nemože izbrojati osim Gospodar ljudi. Korjen šiitskog-rafidiskog mezheba-pravca su odpadnici munafici koji su se pojavili u vremenu vlada pravovjernih Alije radijallahu anhu, a koje je on kažnjavao. Neke je u vatri spalio, a za ostale je zahtjevao da ih ubiju, pa su se razbježali u strahu njegove sablje. Naime mutevatir predajom se prenosi da je Alija radijallahu anhu rekao na mimberu u Kufi: "Najbolji od ovoga ummeta poslije njegova Poslanika Ebu Bekr , a zatim Omer." (Sahih Buhari)

Ibn Tejmijje, rahimehullahu te ala, iz knjige "Poslanička metodologija u pobijanju govora šija-rafidija,"

Posjetite blogger koji odkriva zablude rafidija: **www.zabludarafidija.blogger.ba**

A reci vjernicama neka obore poglede svoje i neka vode brigu o stidnim mjestima svojim; i neka ne dozvole da se od ukrasa njihovih vidi išta osim onoga što je ionako spoljašnje, i neka vela svoja spuste na grudi svoje; neka ukrase svoje ne pokazuju drugima....(Sura-Nur, ajet 31)

U sljedećem broju čitamo inšaAllah:

- *Deset osnova na koje se poziva Ehlus-sunnet*
- *Fetva: Pripisivanje islamu*
- *Najljepši primjer budne vjernice*
- *Kćeri u islamu II dio*
- *Zavaravanje dunjalukom*
- *Moja druga "majka", prijatelj ili neprijatelj???*

I još mnogo toga inšaAllahu te ala